

0	3	5	7	10	13	19	25	36	48	55	62	69	75	85	90	92	93	95	96	97	99	100
0	2	4	6	8	10	15	20	30	40	45	50	55	60	70	80	85	90	92	94	96	98	100

MIELIPIDE

LUKIJALTA

Hanhikivi 1 tuo kaikella tapaa uutta energiaa juuri niihin osiin maata, joissa sitä nyt eniten kaivataan, Inkeri Kerola kirjoittaa.

Fennovoima-hankkeelle annettava työrauha

Fennovoiman Pyhäjoelle suunnitellun ydinvoimalan tulevaisuudesta on käyty viime aikoina näkyvää keskustelua julkisuudessa. Eniten tässä keskustelussa ovat olleet esillä Fennovoiman omistavan Voimaosakeyhtiö SF:n osakusjärjestelyt.

Aprikoinnin kohteena ovat olleet myös enemmän tai vähemmän luotettaviin laskelmiin perustuvat arviot sähkön kulutuksen kehityksestä ja ydinvoimalan rakentamisen kustannuksista.

Keskustelu ja erilaisten näkemysten esittäminen ei ole pahasta. Kannatan avointa mielipiteenvaihtoa ja suhtaudun myönteisesti esimerkiksi Pyhäjoen asukkaiden ajoittain varsin kärkeväänkin keskusteluun Hanhikivi 1 -hankkeesta.

Tässä vaiheessa toivoisin kuitenkin, että sekä Fennovoimalle että sen omistajataholle

annettaisiin työrauha.

Työrauhaa Voimaosakeyhtiö SF ja Fennovoima tarvitsevat hankkeen edistämiseen suunnitellulla tavalla. Omistajayhtiön osakeomistuksessa tapahtuneet muutokset eivät anna aihetta tuomita hanketta. E.ON ei ole ainoa potentiaalinen Voimaosakeyhtiö SF:n iso omistaja. Sen taloudellisen panoksen ja osaamisen voi hyvin korvata joku toinen yhtiö.

Kunnissa Pyhäjoen hankkeen omistuksesta käytävään keskusteluun on puolestaan syytä suhtautua normaalina kansanvaltaan kuuluvana keskusteluna. On kunnioitettava erilaisia näkemyksiä, ja niistä on kyettävä keskustelemaan rakentavasti.

Sähkön kulutuskehityksen osalta luotan eniten laskelmiin, joita esitettiin ydinvoimalalu-pia käsiteltäessä.

Perusteet, joilla lupa Pyhä-

joen voimalalle myönnettiin, ovat yhä voimassa. Keskeisiä perusteita olivat toimijan kotimaisuus, omavaraisen energiansaannin varmistaminen ja hankkeen hyödyn jakaantuminen laajalle kautta maan.

Lähden siitä, että meidän nykyisten päättäjien on kannettava vastuuta myös tulevaisuudesta. Siksi toivon ministeri Vapaavuorelle rohkeutta tehdä viipymättä päätös jo linjatus-ta yhdestä yhteisestä jätteen loppusijoituspaikasta.

Kannatan voimakkaasti uusiutuvan energian tuotannon lisäämistä. Kun otetaan huomioon lähivuosikymmeninä käytöstä poistuvat ydinvoimalat, on kuitenkin epärealistista kuvitella, että pystyisimme korvaamaan ne kokonaan uusiutuvalla energialla.

Lisäksi päästöillä on ratkai-seva osuus energiamuodon valinnalla. On mahdotonta

kuvitella, että lisäisimme päästökuormitusta huomioiden erityisesti Saksan suunnitellmat siirtyä yhä enenevässä määrin kivihiilivoimaloihin ydinvoiman asemesta.

Ydinvoima päästöttömänä energianlähteenä on kannatettava vaihtoehto uusiutvien energiantuotantomuotojen rinnalla.

Pyhäjoen voimalahanke on tärkeä hanke koko Suomen tulevaisuudelle. Siinä on mukana monipuolisesti kaupan ja palvelualojen yrityksiä, ja sen työllisyysvaikutuksiksi on arvioitu kymmeniä tuhansia työvuosia.

Rakentamisvaiheen välillisten vaikutusten arvioidaan olevan lisäksi tuhansia työpaikkaa ja voimalan käytönaikainen työvoimatarve on huomattava. Lisäksi verotus on mielestäni tärkeä seikka. Ydinvoimaenergia ei ole verovaroin tuettua,

joten kansalaisten taskuille ei ole tarvis mennä, kuten useissa muissa energiavaihtoehdossa.

Luvan myöntäminen Hanhikivi 1:lle perustui tulevaisuuteen katsovaan ja pitkäjänteiseen energiapolitiikkaan, jonka tavoitteena on turvata hyvinvointimme myös tulevaisuudessa. Hanhikivi 1:n hyöty jää kotimaahan ja jakaantuu sekä alueellisesti että elinkeinoelämää ajatellen erittäin laajalle.

Pohjoissuomalaisena kansanedustajana kannan huolta sekä Suomesta, mutta erityisesti Pohjois-Suomesta. Suhteellisesti hankkeen vaikutukset ovat kaikkein suurimmat Pohjois-Suomessa.

Mielestäni Hanhikivi 1 tuo kaikella tapaa uutta energiaa juuri niihin osiin maata, joissa sitä nyt eniten kaivataan.

Inkeri Kerola
kansanedustaja (kesk.)

Pohjanmaan radat saatava kuntoon

» Rata toisi lisää liikennettä ja toiminnallisuutta yrityselämälle sekä radanvarren kunnille.«

JUSSI SILLANPÄÄ

radan peruskorjauksesta ole mitään hyötyä metsäliittolaisille yrityksille.

Kannanotto on yllättävä. Pohjanmaa ja eritoten Etelä-Pohjanmaa on perinteisesti Metsäliiton vahvaa toiminta- ja tukialuetta.

Puheenvuorosta voisi ymmärtää, ettei Metsäliitto ole tulevaisuudessa investoimassa mitään suurempaa alueelle.

Olemme vakuuttuneita siitä, että toimivat liikenneyhteydet ovat yksi tärkeimmistä perusedellytyksistä uusille investoinneille. Sikälikin ihmettelimme yhtiön edustajan kantaa. Metsäliittolainen yritysrypäs on tällä hetkellä ylivoimaisesti suurin radan käyttäjä.

Kaskisissa toimii vielä useita yrityksiä, joiden omistuspohja

on metsäliittolainen. Yrityksistä mainittakoon muun muassa Metsä Board, Metsä Wood ja Silva Shipping.

Väistämättä tulee mieleen ajatus, että Metsäliiton tarkoitus on ajaa edelleen alas teollisuuttaan Pohjanmaalla, vaikka toimintaedellytykset alueella ovat hyvät.

Me allekirjoittaneet olemme mieltäneet, mitkä ovat osuuskunnan tarkoitusperät. Herää väistämättä kysymys, eivätkö Pohjanmaa ja Etelä-Pohjanmaa ole enää houkuttelevia investointikohteita. Jos näin on, mitä pitäisi parantaa?

Me emme ymmärrä tällaisen viestin antamista radan kunnossapidosta vastaaville päättäjille. Muita puuta käyttäviä investoijia alueelle luulisi löytyvän.

Pohjanmaan maakunnista löytyy niin puuvaroja, monipuolista metsäalan osaamista kuin yhteistyöhalukkuuttakin. Tulevaisuus on uusiutuviin tuotteenvaroihin perustuvien luonnonvarojen avulla maailmalle ilman toimivia liikenneyhteyksiä.

Jussi Sillanpää
Kaskisista kajahtaa -kansanliike

Tapani Hankaniemi kehottaa kaivamaan villasukat ja muut talviset tamineet esiin.

seen. Tulevana jouluna ei tule äidin kutomia villasukkia. Mutta pitkälle minä näillä olemassa olevilla selviän. Ja ne lämmittävät nyt enemmän

kuin ennen ja tuntuvat entistä arvokkaammilta.

Mukavaa joulunaikaa!

Tapani Hankaniemi
Kälviä

Jauhelihaa

Jos jauheliha on valmiste, siinä pitäisi olla tuoteseloste. Haluan tietää mitä syön – paisti paistina, vaikka jauhitunakin.

Kanannahka

Evira vaatii paistijauhelihal- uutta nimeä, jos tuotteen paisti-osuus on alle puolet. Saa- ko limppua kutsua perunalim- puksi, jos kuiva-aineesta vain neljä prosenttia on perunaa?

Epätietoinen

Että pitääkin

50 karitsaa teurastamoon. Nolla euroa, koska lihapaino ei riittävä. Kaatopaikalle eivät varmasti menneet.

Kannattavaa teurastamolle?

Oikeus ja kohtuus

Pellonraivaus on viljelijän oikeus ja etu. Ruuasta on pulaa. Ja tuet kuuluvat kaikille tasapuoli- sest.

Ei nimimerkkiä

Nimimerkille ”Riittää jo”. Etkö tajua, ettei pohjoisessa ole juuri muuta kuin karjanhoito? Tar- vitsevat lisäpeltoa, vai käsketkö lopettaa?

Viljamies

Marttila olisi voinut kertoa, että C-alueen suonraiva- jilla tarkoituksena on saada lisääntyneelle maidolle täysi pohjoinen tuki.

Ei nimimerkkiä

Tosiaan riittää jo. MTK:n pitäisi myös hyväksyä pellon- raivauskielto. Tukipotti tule- vaisuudessa varmasti pienenee. Ja viljasta on ylituotantoa.

Ei nimimerkkiä

Rehua riittävästi

Sinä, joka ei saa karjan eteen riittävästi rehua, ja sama jatku- nut pitkän. Lopeta. Laitumet kaluttu.

Lomittajat

HUDUNPERÄ

Itsenäisyspäivän mentyä

Itsenäisyyspäivämme, tämä historiamme 95:s, on nyt sitten juhlittu, koettu ja eletty.

Huidunperällä kansallisen juhlapäivämme vietto tuli täällä meillä puheiksi, kun vii- kon juhlaa kokoonnuttiin tutussa seurassa. Viimeaikaisia tapahtumia puitaassa havaittiin sekín, että itsenäisyyspäi- väämme suhtautumisessa oli nyt todettavissa kahdenlaista linjaa.

Ensin käsittelimme omaa juhlintaamme eli maaseudun suhtautumista juhlanan torstain tapahtumiin.

Vahvat perinteet tapaavat meillä maaseudulla kuulua asiaan joulukuun kuudentena. Historiamme merkittävät ja raskaat viime tapahtumat, talvisota ja jatkosota ja niiden jälkijat maan jälleenraken- tamisiin, ovat edelleen meitä varsin lähellä, vaikka talviso- dan syttymisestä on kulunut yli kahdeksan ja jatkosodan päättymisestä kohta seitsemän vuosikymmentä.

Molemmat sodat vaikuttavat edelleen historiamme suurina vaiheina. Erityisen merkittävää on, että tänään keskuudes- samme elää vielä runsaasti sotaveteraanejamme ja nämä ajat kokeneita kotirintaman kansalaisia.

Oman kotiseudun vanhim- pina nämä ikäpolvet olemassa- oloallaan muistuttavat nuorempia oman maan ja kotiseudun kohtaloikkaista, ylen määrin vaikeista ajoista.

Meillä on myös toinen vakava ja erityisen merkittävä muistuttaja itsenäisyysmemme merkityksestä. Kotiseurakun- nan hautausmaalla sankari- hautaud välittävät tämän päivän suomalaisille ja aikanaan tuleville sukupolville sanatonta mutta vakavaa viestiä siitä, miten kansan isänmaallisuus ja puolustustahto ovat historian eri vaiheissa pitäneet huolta kansallisesta itsenäisyydes- tämme.

Sankarihautojen nimet välit-

VIERASKOLUMNI

Sikalan mentävä porsaanreikä

Itämeri-työssä törmää tavan takaa byrokraattis-teknisiin kummallisuuksiin. Eritoten näin käy maataloudessa. Tunnettua on, että maatalous ja lihan tuotanto vastaavat nykyään enimmistä päästöistä Itämereen.

Olen aiemmin tällä palstalla esittänyt ja muutenkin tullut vakuuttuneeksi siitä, että ainoa tapa pelastaa Itämeri ja toimia globaalisti oikein on vähentää hukkaantuvien ravinteiden määrää minimiin niitä kierrät- tämällä. Tämä ole pelkkäästään ruuan tuottajien ongelma, vaan myös sen syöjien.

Mihin ravinteet jatkavat pöydältämme? Lähtevätkö ne kiertoon, päätyvätkö ne levien ruuaksi Itämereen vai johonkin sille välille?

Suomen maatalouden kokonaiskuormitus Itäme- reen on vähentynyt, mutta Lounais-Suomessa kuormitus on lisääntynyt tai vähintään pysynyt ennallaan.

Tämä johtuu maatalouspo- litikastamme, jossa fosfori- lannoitus kokonaisuutena on vähentynyt, mutta lihan tuo- tanto on keskittynyt suuriin yksiköihin Lounais-Suomessa. Näin alueelle kertyy myös ravinteita enemmän kuin maa kykenee nielämään, ja ylijäämä joutuu vesistöihin tavalla tai toisella.

Merkillistä on, että Suomen valtio kannustaa lisäämään ty- pen ja fosforin käyttöä pelloilla. Tämä tapahtuu seuraavasti:

Mineraalilannoiteista – siis lannoitesäksistä tulevista – maahan joutuville ravinteille on asetettu hyvin tarkat rajat, mutta organisten lannoitteiden (siis lannan, standardoidun jalosteen tai muun sellaisen) fosfori- ja typpipitoisuuden määrittämisellä mahdollistaa moninkertaiset fosforiannok- set mineraalilannoitteisiin verrattuna.

Jos tuottajalla on liikaa lan- taä, näyttää olevan mahdollista muuntaa lanta lannoiteval- misteeksi, jolla on aivan toiset

tuvat itsenäisyyspäivälle.

Ominaista tälle median osalle on, että juhlapäivänä keski- tään varsinkin presidentimme suuren juhlavastastonon välittämiseen.

Nytkin keskiytettiin 1 800 kutsuvieraan esittelyyn heidän tervehtieässään isäntäväkeä.

Perusteellisen huomion sai televisiossa ja painetussa mediassa naisten juhla-asujen esittely. Ilta omistettiin etenkin erikoisille kuten erityisen rohkeille luomuksille.

Samalla Ylen ajankohtais- toimitus järjesti arvokkaale presidentinlinnan vastaanotol- le ja sen jälkipöydälle ohjelmaa hankkimalla muun muassa hypnotisioijan huvittamaan vieraita ja televisioiden äärellä istuvaa kansakuntaa. Huu- moria tai sattumusten noteerausta ei puuttunut, kun toimittajat kameroin ja mikrofonein seuraisivat menoa.

Illan kuvauutinen luotiin, kun maamme pitkäaikai- simpiin kansanedustajiin kuuluva ja viidesti hallituk- sessa ministerinä toiminut juhlaillen kutsuvieras joutui yllättäen hypnotisioijan nolaamaksi juhlan jatkoilla. Kansanedustaja se selätettiin kunniamerkkeineen lattialle ja valokuvaaja toimi.

Tähän malliin meillä pääkaupungin media kuvasi itsenäisyyspäivän juhlintaa Helsingissä. Juhlinnan tyyli- rot ja julkisuus olivat melkoiset maaseudun ja pääkaupungin välillä, toteisvat Huidunperän keskustelijat.

Miten sitten juhlittaneen itsenäisyystämme vuonna 2017? Kyseessä ovat silloin itse- näisyysmemme satavuotisjuhlat, Huidunperällä todettiin.

Kylä-Huinala puolestaan ih- metteli, minkä tyylin ja sisällön media silloin ottaa käyttöön. Maaseutu taas tiennee silloin- kin tapansa ja tyylinsä, kuului huidunperäläisten keskustelun lopputoteamus.

HEIKIMYTÄR